

ĐỀ TÀI CHIẾN TRANH TRONG TÁC PHẨM NGƯỜI ĐUA ĐIỀU CỦA KHALED HOSSEINI

Nguyễn Khánh Huyền
Trường Đại học Thủ đô Hà Nội

Tóm tắt: Tác phẩm *Người đua điều* của Khaled Hosseini sử dụng đề tài chiến tranh như một bối cảnh và chủ đề trung tâm để phản ánh những biến cố lịch sử tại Afghanistan, từ cuộc xâm lược của Liên Xô đến sự cai trị của Taliban. Qua số phận các nhân vật như Amir, Hassan và Sohrab, tác phẩm lên án sự tàn khốc của chiến tranh, phơi bày những tổn thất không chỉ về vật chất mà cả tinh thần, đặc biệt là những tổn thương kéo dài qua nhiều thế hệ. Hosseini nhấn mạnh ý nghĩa của tình yêu thương và lòng vị tha trong việc vượt qua những đau thương do chiến tranh để lại. Hành trình chuộc lỗi của Amir không chỉ là sự đối mặt với quá khứ mà còn mang thông điệp về khả năng tái sinh và hy vọng. Những biểu tượng như cánh điều và thành phố Kabul vừa khắc họa sự mất mát vừa thể hiện khát vọng hòa bình và tái sinh. Bằng cách tái hiện một cách sống động văn hóa và con người Afghanistan, tác phẩm không chỉ kể câu chuyện cá nhân mà còn là lời kêu gọi toàn cầu về giá trị của hòa bình và lòng nhân đạo.

Từ khóa: Chiến tranh Afghanistan, đề tài chiến tranh, hành trình chuộc lỗi của Amir, Khaled Hosseini, người đua điều.

Nhận bài ngày 20.9.2024; gửi phản biện, chỉnh sửa, duyệt đăng ngày 27.12.2024
Liên hệ tác giả: Nguyễn Khánh Huyền; email: nkhuuyen@daihocthudo.edu.vn

1. ĐẶT VẤN ĐỀ

Trong lịch sử văn học, chiến tranh luôn là một đề tài được khai thác sâu sắc với nhiều góc nhìn khác nhau. Đặc biệt, những tác phẩm đề cập đến hậu quả chiến tranh không chỉ phơi bày sự tàn khốc của nó mà còn khám phá chiều sâu tâm lý, xã hội của con người. Trong số đó, *Người đua điều* (*The Kite Runner*) của Khaled Hosseini là một tác phẩm nổi bật. Cuốn tiểu thuyết không chỉ kể lại câu chuyện cảm động về tình bạn và sự chuộc lỗi mà còn mang đến một bức tranh chân thực về lịch sử, văn hóa và những biến cố xảy ra tại Afghanistan.

Chiến tranh Afghanistan, từ cuộc xâm lược của Liên Xô đến sự trỗi dậy của Taliban, không chỉ tàn phá đất nước này về mặt vật chất mà còn để lại những tổn thương sâu sắc trong tâm hồn con người. *Người đua điều* thông qua các nhân vật như Amir, Hassan và những biểu tượng như cánh điều hay thành phố Kabul, đã tái hiện những tổn thương và hy vọng trong một thời kỳ đầy biến động.

Việc nghiên cứu đề tài chiến tranh trong *Người đua điều* không chỉ giúp hiểu rõ hơn về tác phẩm mà còn giúp chúng ta nhận thức sâu sắc hơn về những hệ quả mà chiến tranh mang lại. Hơn thế nữa, tác phẩm còn khẳng định giá trị của tình yêu thương, lòng vị tha và sự chuộc lỗi - những giá trị nhân văn giúp xoa dịu nỗi đau chiến tranh.

Với những giá trị sâu sắc và bối cảnh lịch sử đặc biệt, *Người đua điều* không chỉ là một câu chuyện về cá nhân mà còn là một lời nhắc nhở về tầm quan trọng của hòa bình, sự cảm thông và kết nối giữa các nền văn hóa.

2. NỘI DUNG

2.1. Khái quát về tác giả Khaled Hosseini và tác phẩm *Người đưa diều*

2.1.1. Vài nét về tiểu sử

Khaled Hosseini, sinh ngày 4 tháng 3 năm 1965 tại Kabul, Afghanistan, là một trong những nhà văn nổi tiếng người Mỹ gốc Afghanistan. Sinh ra trong một gia đình trí thức, cha ông là nhà ngoại giao và mẹ ông là giáo viên tiếng Ba Tư, Khaled Hosseini lớn lên trong môi trường đậm chất văn hóa và học thuật. Những năm đầu đời, ông đã được tiếp xúc với văn học thông qua các câu chuyện và thơ ca cổ điển Ba Tư, tạo nên tảng cho niềm đam mê văn chương sau này [1].

Năm 1976, gia đình ông chuyển đến Paris do công việc của cha. Khi Liên Xô xâm lược Afghanistan năm 1980, gia đình Hosseini xin tị nạn tại Mỹ. Ông và gia đình định cư tại San Jose, California, nơi ông hoàn thành trung học, sau đó theo học ngành sinh học tại Đại học Santa Clara và y khoa tại Đại học California, San Diego. Sau khi tốt nghiệp, ông trở thành bác sĩ nội khoa nhưng vẫn giữ niềm đam mê viết lách, điều này đã giúp ông sáng tác *Người đưa diều* trong thời gian rảnh rỗi [2].

Ngoài sự nghiệp văn học, Khaled Hosseini còn tích cực hoạt động nhân đạo. Ông là Đại sứ thiện chí của Cao ủy Liên Hợp Quốc về người tị nạn (UNHCR) và sáng lập Quỹ Khaled Hosseini nhằm hỗ trợ nhân đạo cho người dân Afghanistan, đặc biệt là phụ nữ và trẻ em.

2.1.2. Sự nghiệp sáng tác

Cuốn tiểu thuyết đầu tay của Khaled Hosseini *Người đưa diều* (*The Kite Runner*), được xuất bản vào năm 2003. Tác phẩm nhanh chóng trở thành một hiện tượng văn học toàn cầu, được dịch ra hơn 70 ngôn ngữ và bán hàng triệu bản. Câu chuyện xoay quanh tình bạn, sự phản bội và hành trình chuộc lỗi trong bối cảnh lịch sử đầy biến động của Afghanistan [1]. Thành công của cuốn sách đã đưa ông trở thành một trong những nhà văn nổi tiếng nhất thế giới.

Tiếp nối *Người đưa diều*, Hosseini đã xuất bản *Ngàn mặt trời rực rỡ* (*A Thousand Splendid Suns*, 2007) và *Và rồi núi vọng* (*And the Mountains Echoed*, 2013). Các tác phẩm của ông đều tập trung vào những khía cạnh nhân văn sâu sắc, khám phá cuộc sống và văn hóa Afghanistan qua lăng kính của những câu chuyện đầy cảm xúc và bi kịch.

2.1.3. Tác phẩm *Người đưa diều*

Người đưa diều (*The Kite Runner*) không chỉ là một câu chuyện về tình bạn giữa Amir và Hassan, mà còn phản ánh những ảnh hưởng của chiến tranh đến xã hội Afghanistan. Tác phẩm được đánh giá cao nhờ khả năng xây dựng nhân vật phức tạp, cốt truyện hấp dẫn và sự lồng ghép các yếu tố lịch sử, văn hóa Afghanistan vào câu chuyện.

Bối cảnh tác phẩm kéo dài từ những năm 1970 – thời kỳ Afghanistan còn yên bình, đến những biến động lớn trong lịch sử như cuộc xâm lược của Liên Xô, nội chiến và sự trỗi dậy của Taliban. Nhân vật chính - Amir, trải qua hành trình chuộc lỗi kéo dài suốt nhiều năm để đối mặt với quá khứ và tìm lại ý nghĩa cuộc sống.

Hosseini đã khéo léo sử dụng biểu tượng như cánh diều và vết sẹo của Hassan, để nhấn mạnh những giá trị nhân văn, tình bạn, sự chuộc lỗi và hy vọng vượt qua sự tàn khốc của

chiến tranh [1]. Tác phẩm không chỉ mang tính cá nhân mà còn là lời nhắc nhở về những bi kịch mà chiến tranh gây ra cho con người.

2.2. Phân tích cụ thể đề tài chiến tranh trong tác phẩm *Người đưa điều* của Khaled Hosseini

2.2.1. Bối cảnh lịch sử: Chiến tranh Liên Xô - Afghanistan (1979 - 1989) và nội chiến Afghanistan (1989 - 1996)

Khaled Hosseini đã khéo léo tái hiện bối cảnh lịch sử đầy biến động của Afghanistan từ những năm 1970, khi đất nước này còn yên bình dưới chế độ quân chủ, đến thời kỳ xung đột kéo dài hàng thập kỷ. Năm 1979, cuộc chiến của Liên Xô đã mở đầu một giai đoạn chiến tranh khốc liệt, khiến hàng triệu người phải rời bỏ quê hương. Sau sự rút lui của Liên Xô, Afghanistan tiếp tục chìm trong nội chiến giữa các phe Mujahideen, dẫn đến sự trỗi dậy của Taliban vào giữa những năm 1990 [1].

Trong *Người đưa điều*, những biến cố lịch sử này không chỉ làm nền cho câu chuyện mà còn trực tiếp tác động đến cuộc đời các nhân vật. Amir và Baba buộc phải chạy trốn khỏi Afghanistan để tìm kiếm sự an toàn tại Mỹ. Trái lại, Hassan và gia đình ở lại đối mặt với sự khắc nghiệt của chiến tranh và áp bức, điều này dẫn đến những bi kịch không thể tránh khỏi. Hosseini viết: “*Chiến tranh không chỉ phá hủy những bức tường mà còn phá hủy những ký ức, những mối quan hệ và cả niềm tin*” [1, tr.112].

2.2.2. Ảnh hưởng của chiến tranh đến con người và xã hội Afghanistan

Về mặt kinh tế: Chiến tranh đã phá hủy cơ sở hạ tầng, đẩy nhiều gia đình vào cảnh nghèo đói. Baba - từ một doanh nhân giàu có và được kính trọng tại Kabul, phải làm việc tại một trạm xăng ở California để nuôi sống gia đình. Sự thay đổi này phản ánh sự suy sụp của tầng lớp trung lưu Afghanistan trong thời kỳ chiến tranh. Hosseini miêu tả: “*Baba từng là người hùng, nhưng giờ đây, ông chỉ là một người bán hàng ở chợ trời, chiến đấu từng ngày để tồn tại*” [1, tr.131].

Về mặt xã hội: Chiến tranh làm tan rã cấu trúc xã hội truyền thống của Afghanistan, làm gia tăng sự chia rẽ giữa các tầng lớp. Mối quan hệ giữa Amir (người Pashtun) và Hassan (người Hazara) là minh chứng điển hình cho sự bất bình đẳng. Trong thời kỳ Taliban, cộng đồng Hazara – mà Hassan là một phần – phải chịu đựng sự áp bức và thanh trừng sắc tộc khốc liệt, một thực tế được phản ánh rõ nét qua bi kịch của Hassan và gia đình.

Về mặt tâm lý: Chiến tranh để lại những tổn thương tâm lý sâu sắc cho các nhân vật. Amir mang nặng cảm giác tội lỗi vì sự phản bội với Hassan, trong khi Sohrab – đứa con của chiến tranh, phải chịu đựng những vết thương tinh thần nặng nề sau khi bị lạm dụng bởi Taliban. Hosseini khắc họa: “*Chiến tranh không kết thúc với tiếng súng cuối cùng, mà tiếp tục ám ảnh những người sống sót, biến họ thành tù nhân của ký ức*” [1, tr.267].

2.2.3. Chiến tranh hiện diện qua các biểu tượng

Con diều: Con diều - một biểu tượng quan trọng trong *Người đưa điều*, không chỉ đại diện cho niềm vui tuổi thơ mà còn là hiện thân của tội lỗi và chuộc lỗi. Cuộc thi thả diều vào mùa đông năm 1975 là bước ngoặt trong cuộc đời của Amir và Hassan. Sau sự kiện Hassan bị hành hung, hình ảnh chiếc diều trở thành một lời nhắc nhở đầy đau đớn về những gì Amir đã đánh mất: tình bạn, lòng trung thành và cả sự trong sáng.

Thành phố Kabul: Kabul - từ một thành phố yên bình và sầm uất, trở thành nơi hoang tàn bởi chiến tranh. Khi Amir trở lại Kabul dưới chế độ Taliban, anh chứng kiến sự đổ nát không chỉ về vật chất mà còn về tinh thần. Hosseini mô tả: “*Kabul giờ đây chỉ còn là một bóng ma của quá khứ, nơi những ký ức đẹp đẽ bị chôn vùi dưới đống đổ nát*” [1, tr.194].

Vết sẹo của Hassan: Vết sẹo trên môi của Hassan là biểu tượng cho những tổn thương mà chiến tranh và định kiến xã hội để lại. Tuy nhiên, vết sẹo cũng thể hiện lòng trung thành và sự kiên cường của Hassan, một nhân vật luôn sống vì người khác bất chấp nghịch cảnh.

2.2.4. Chiến tranh qua tâm lý nhân vật

Amir - người từng trốn chạy khỏi chiến tranh và tội lỗi, phải đối mặt với quá khứ khi quyết định trở lại Afghanistan để cứu Sohrab. Hành trình này không chỉ là sự chuộc lỗi mà còn là cách để anh đối mặt với những vết thương tâm lý của mình. Hosseini viết: “*Sự chuộc lỗi không thể xóa đi quá khứ, nhưng nó mang lại hy vọng cho tương lai*” [1, tr.239].

Sohrab - con trai của Hassan, là nhân chứng sống cho những tổn thương mà chiến tranh gây ra. Cậu bé mất cha mẹ, chịu đựng sự ngược đãi dưới chế độ Taliban, và mang trong mình nỗi ám ảnh sâu sắc. Qua Sohrab, Hosseini cho thấy tác động lâu dài của chiến tranh đối với trẻ em – những nạn nhân vô tội.

2.2.5. Tác động nhân đạo của chiến tranh

Hosseini không chỉ lên án sự tàn khốc của chiến tranh mà còn nhấn mạnh giá trị của tình yêu thương và lòng vị tha. Hành trình của Amir và việc anh nhận nuôi Sohrab là minh chứng cho khả năng hồi phục và tái sinh của con người, ngay cả trong những hoàn cảnh tăm tối nhất. Hosseini khẳng định: “*Chiến tranh có thể hủy hoại mọi thứ, nhưng không thể dập tắt hy vọng nếu con người biết yêu thương và tha thứ*” [1, tr.311].

2.3. Ý nghĩa của đề tài chiến tranh trong tác phẩm *Người đưa điếu* của Khaled Hosseini

2.3.1. Lên án sự tàn khốc của chiến tranh

Chiến tranh trong *Người đưa điếu* không chỉ được khắc họa như một chuỗi sự kiện lịch sử mà còn như một lực lượng phá hủy con người và xã hội. Khaled Hosseini đã tái hiện bức tranh hiện thực đầy đau thương của Afghanistan trong suốt nhiều thập kỷ, từ sự xâm lược của Liên Xô, cuộc nội chiến đến sự cai trị hà khắc của Taliban. Tất cả những sự kiện này không chỉ phá hủy cơ sở hạ tầng, mà còn hủy hoại cả các giá trị văn hóa, truyền thống và niềm tin của con người.

Hosseini sử dụng cuộc sống của các nhân vật để minh họa sự tàn khốc này. Hassan - một cậu bé hồn nhiên và trung thực, bị biến thành nạn nhân không chỉ của sự bất công xã hội mà còn của bạo lực chiến tranh. Cái chết của Hassan và vợ anh dưới tay Taliban không chỉ là bi kịch cá nhân mà còn là biểu tượng cho sự mất mát của cả một cộng đồng bị đè nén. Hosseini viết: “*Hassan và Farzana bị sát hại bởi những kẻ không biết đến lòng trắc ẩn, nơi mà sự sống chỉ là một con số trong các trò chơi quyền lực*” [1, tr.211].

Bên cạnh đó, Kabul - thành phố từng là biểu tượng của sự sống động và phồn hoa, đã trở thành một nơi hoang tàn, đầy rẫy sự chết chóc và đổ nát. Khi Amir trở về sau nhiều năm sống lưu vong, anh không còn nhận ra thành phố quê hương của mình nữa. “*Những con đường mà tôi từng đi qua, giờ đây chỉ còn là những đống đổ nát. Những gương mặt tôi từng quen thuộc đã biến mất, để lại những ánh mắt sợ hãi và vô hồn*” [1, tr.194]. Thông

qua đó, Hosseini đã nhấn mạnh rằng chiến tranh không chỉ phá hủy những thứ hữu hình mà còn xóa nhòa ký ức và làm biến dạng cả linh hồn của một quốc gia.

2.3.2. Phơi bày hậu quả nặng nề của chiến tranh

Hậu quả của chiến tranh trong tác phẩm không dừng lại ở việc phá hủy về mặt vật chất mà còn kéo dài trong tâm hồn và tinh thần của những người sống sót. Amir - nhân vật chính, mang trong mình nỗi dằn vặt và tội lỗi không thể xóa nhòa suốt nhiều năm. Mặc dù đã thoát khỏi chiến tranh khi di cư đến Mỹ, anh không thể thoát khỏi những ký ức đau buồn và cảm giác bất lực khi chứng kiến những người thân yêu phải chịu đựng đau khổ.

Sohrab - con trai của Hassan, là hiện thân của thế hệ trẻ Afghanistan – những nạn nhân trực tiếp và vô tội của chiến tranh. Cậu bé mất cha mẹ, phải chịu đựng sự ngược đãi và lạm dụng dưới tay Taliban và mang trong mình những tổn thương tâm lý không thể hàn gắn. Cảnh Sohrab tự tử bất thành là một trong những chi tiết đau lòng nhất của tác phẩm, phản ánh mức độ nghiêm trọng của những tổn thương mà chiến tranh để lại. Hosseini viết: *“Sohrab là một đứa trẻ đã mất tất cả: tuổi thơ, gia đình, và cả hy vọng. Cậu bé là minh chứng sống cho những gì chiến tranh có thể gây ra”* [1, tr.289].

Ngoài ra, Hosseini còn phơi bày hậu quả chiến tranh thông qua số phận của những người tị nạn như Baba và Amir. Baba - từ một người đàn ông giàu có và quyền lực ở Kabul, trở thành một người lao động nghèo khó ở Mỹ. Sự thay đổi này không chỉ là biểu tượng cho sự mất mát về tài sản mà còn cho sự mất đi danh dự và giá trị bản thân. Baba nói với Amir: *“Chúng ta từng có tất cả, nhưng giờ đây, mọi thứ chỉ còn lại trong ký ức”* [1, tr.151].

2.3.3. Khẳng định sức mạnh của tình yêu thương và lòng vị tha êu thương và lòng vị tha

Mặc dù chiến tranh để lại nhiều đau thương, tác phẩm Người đưa điều vẫn khẳng định rằng tình yêu thương và lòng vị tha có thể giúp con người vượt qua nỗi đau và tái sinh. Hành trình của Amir không chỉ là sự chuộc lỗi mà còn là cách để anh học cách yêu thương và sống một cuộc đời ý nghĩa hơn. Sự trở lại Afghanistan của anh không chỉ đơn thuần để cứu Sohrab mà còn để đối mặt với những sai lầm trong quá khứ và làm hòa với ký ức đau buồn.

Những lời của Rahim Khan, *“Có một cách để trở nên tốt đẹp trở lại”* [1, tr.192], là thông điệp xuyên suốt của tác phẩm. Amir tìm lại chính mình thông qua việc bảo vệ và chăm sóc Sohrab, đồng thời tìm thấy sự bình yên trong tâm hồn thông qua tình yêu thương và sự hy sinh. Khoảnh khắc anh thả điều cùng Sohrab vào cuối truyện là biểu tượng cho sự tái sinh và hy vọng: *“Khi Sohrab mỉm cười lần đầu tiên, tôi biết rằng tôi đã tìm thấy sự chuộc lỗi của mình”* [1, tr.311].

2.3.4. Tạo sự kết nối văn hóa và nâng cao nhận thức nhân đạo

Một trong những ý nghĩa lớn nhất của đề tài chiến tranh trong *Người đưa điều* là khả năng kết nối các nền văn hóa và nâng cao nhận thức về nhân đạo. Tác phẩm không chỉ kể câu chuyện của riêng Afghanistan mà còn phản ánh những tổn thương phổ quát mà chiến tranh gây ra ở mọi nơi trên thế giới. Thông qua việc miêu tả cuộc sống của các nhân vật và bối cảnh văn hóa Afghanistan, Hosseini đã giúp độc giả quốc tế hiểu rõ hơn về đất nước này và những gì người dân của nó phải đối mặt.

Hosseini cũng nhấn mạnh rằng, dù trong bất kỳ hoàn cảnh nào lòng nhân đạo và sự đồng cảm vẫn có thể mang lại hy vọng. Việc Amir nhận nuôi Sohrab không chỉ là hành động chuộc lỗi mà còn là lời nhắc nhở rằng, ngay cả trong đau thương, con người vẫn có thể xây dựng một tương lai tươi sáng hơn. Hosseini viết: “*Cuộc đời là chuỗi những đau khổ, nhưng chính tình yêu thương đã giúp chúng ta vượt qua tất cả*” [1, tr.316].

3. KẾT LUẬN

Tác phẩm *Người đưa điều* của Khaled Hosseini là một câu chuyện đầy cảm xúc, không chỉ phản ánh tình bạn, sự phản bội và hành trình chuộc lỗi, mà còn phơi bày những hậu quả khốc liệt của chiến tranh đối với con người và xã hội Afghanistan. Thông qua những mất mát và đau thương của các nhân vật, Hosseini lên án sự tàn bạo của chiến tranh, đồng thời khẳng định giá trị của tình yêu thương, lòng vị tha và khả năng tái sinh.

Bên cạnh việc thể hiện bi kịch cá nhân, tác phẩm còn là một lời nhắc nhở mạnh mẽ về tầm quan trọng của hòa bình và lòng nhân ái. Hành trình của Amir không chỉ là sự chuộc lỗi cá nhân mà còn là biểu tượng cho hy vọng, cho thấy rằng dù trong hoàn cảnh đau thương nhất, con người vẫn có thể tìm lại ý nghĩa cuộc sống nhờ tình yêu và lòng vị tha.

Với sự kết hợp giữa bối cảnh lịch sử, chiều sâu tâm lý và giá trị nhân văn, *Người đưa điều* đã vượt ra khỏi biên giới Afghanistan để trở thành biểu tượng toàn cầu, kết nối văn hóa và truyền cảm hứng cho độc giả về sức mạnh của lòng nhân ái và khả năng vượt qua nghịch cảnh.

TÀI LIỆU THAM KHẢO

1. Hosseini, K. (2003), *Người đưa điều*, Nguyễn Bản dịch, Nxb Hội Nhà văn, Hà Nội.
2. Hosseini, K. (2007), *Ngàn mặt trời rực rỡ*, Nguyễn Thị Hương Thảo dịch, Nxb Văn học, Hà Nội.
3. Hosseini, K. (2013), *Và rồi núi vọng*, Tất An dịch, Nxb Hội Nhà văn, Hà Nội.
4. Nguyễn Thị Hạnh (2020), Yếu tố thời gian trong *Người đưa điều* và *Ngàn mặt trời rực rỡ* của Khaled Hosseini, *Tạp chí khoa học Trường Đại học Hồng Đức*, số 52.
5. Phạm Đình Khánh Linh (2019), *Nghệ thuật tiểu thuyết của Khaled Hosseini*, Luận văn Thạc sĩ, Trường Đại học Sư phạm, Đại học Huế.
6. Lê Khắc Bảo Long (2020), Nhân vật mang cảm thức lưu vong trong tiểu thuyết Khaled Hosseini, *Tạp chí Khoa học*, số 1(53), tr.51-61.
7. Lê Khắc Bảo Long (2019), Nhân vật trong tiểu thuyết Khaled Hosseini dưới góc nhìn liên văn hoá, *Tạp chí Khoa học Xã hội, Nhân văn và Giáo dục*, Tập 9 số 2, tr.53-61.
8. Peter Barry (2023), *Lý thuyết văn học và văn hoá*, Hoàng Tố Mai chủ biên, Nxb Hội Nhà văn, Hà Nội.
9. Bixler, Mark. (2015), Afghan Diaspora and The Kite Runner: Narratives of Exile and Return, *Journal of Ethnic and Migration Studies*, 41(7), pp.1020-1035.
10. Chute, Hillary. (2010), *Graphic Women: Life Narrative and Contemporary Comics*, Columbia University Press.
11. Ghasemi, Bahram. (2014), Cultural Identity in The Kite Runner: Tradition and Modernity, *Journal of Cultural Studies*, 11(1), pp.98-114.
12. Hawley, John C. (2011), *The Postcolonial Turn in Contemporary Literature*, Cambridge Scholars Publishing.
13. Maley, William. (2009), *Rescuing Afghanistan: The Fall and Rise of a Failed State*, Hurst & Company.
14. Murphy, Christina. (2013), Transcultural Communication and The Kite Runner, *Journal of International Communication*, 19(4), pp.350-367.

15. O'Donnell, Michael. (2012), *The Kite Runner and the Politics of Apology*, *Journal of Contemporary Literature*, 8(3), pp.45-59.
16. Racha Dayekh. (2020), *War Literature: The Kite Runner and What History Cannot Inform*, *Scholars International Journal of Linguistics and Literature*, pp.187-195.
17. Sangia, Rohib Adrianto. (2018), *Stylistics Analysis of Khaled Hosseini's Novel*, Universitas Negeri Surabaya.
18. Vaishali. (2016), *Representation of Afghanistan Cultural Identity in Khaled Hosseini's The Kite Runner*, Central University of Punjab, Bathinda.
19. Zogby, James. (2006), *The Middle East in Fiction: Cultural and Political Reflections*, *Middle East Journal*, 60(2), pp.210-225.
20. Tao Đàn, *Người đưa diều - Một bức chân dung cảm động về Afghanistan thời hiện đại*: <https://taodan.com.vn/nguoi-dua-dieu-mot-buc-chan-dung-cam-dong-ve-afghanistan-thoi-hien-dai.html/>, đăng tháng 12 năm 2020, truy cập ngày 18 tháng 7 năm 2024.
21. Linh Trang, *Khaled Hosseini và hành trình của Người đưa diều*: http://vannghequandoi.com.vn/the-gioi/khaled-hosseini-va-hanh-trinh-cua-nguoi-dua-dieu_15142.html/, đăng thứ 6 ngày 13 tháng 10 năm 2023, truy cập ngày 20 tháng 7 năm 2024.

THE THEME OF WAR IN KHALED HOSSEINI'S THE KITE RUNNER

Summary: *The novel The Kite Runner by Khaled Hosseini uses the theme of war as both a backdrop and a central subject to reflect the historical upheavals in Afghanistan, from the Soviet invasion to the Taliban's rule. Through the lives of characters like Amir, Hassan, and Sohrab, the story exposes the brutal realities of war, highlighting losses not only in material terms but also in emotional and psychological scars, which persist across generations. Hosseini emphasizes the power of love and forgiveness in overcoming the wounds left by war. Amir's journey of redemption is not just about confronting the past but also conveys a message of hope and the possibility of rebirth. Symbols like the kite and the city of Kabul illustrate both loss and the yearning for peace and renewal. By vividly portraying Afghan culture and its people, the novel transcends personal narratives to serve as a global call for the values of peace and humanity*

Keywords: *The Afghanistan War, the theme of war, Amir's journey of redemption, Khaled Hosseini, The Kite Runner.*